

РЕШЕНИЕ

№ 668

гр. Велико Търново, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ**

при участието на секретаря **И.КА Д. ТРИФОНОВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ** Гражданско дело
№ 20234110100971 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на *, в която се излагат твърдения, че между страните съществуват облигационни отношения във връзка с ползване от ответника на услуги за доставка на електроенергия по клиентски №***** *. Изтъква се, че за времето от 24.10.2020г. до 17.07.2021г. потребителят ползвал електрическа енергия на обща стойност от 926,68 лв., за което доставчикът на услугите издал фактури за периода от 15.12.2020г. до 30.07.2021г. Ищецът твърди, че цената на услугите не е заплатена като ответникът е изпаднал в забава и дължи обезщетение в размер на 140,14 лв., считано от падежа на всяка фактура до 08.12.2022г. Навеждат се твърдения, че за вземанията е издадена заповед за изпълнение по частно гражданско дело №186/2023г., по описа на Великотърновския районен съд, която е връчена по реда на чл. 47 от ГПК. Ищецът твърди, че вземанията, за които е издадена заповедта за изпълнение, са дължими и отговарят на действителното потребление на ответника, поради което отправя искане до съда да постанови решение, с което да бъде установено съществуването им, както и за присъждане на разноски.

Ответникът, в срока по чл. 131 от ГПК, представя отговор на исковата молба чрез назначения особен представител, в който оспорва предявените искове. Излага становище за недължимост на вземанията поради липса на доказателства, че ответникът е имал качеството на потребител на електрическа енергия за процесния период и обект, и че реално са му доставени посочените във фактурите количества електроенергия. С оглед гореизложеното се отправя искане за отхвърляне на исковите претенции.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Предмет на делото са обективно съединени искове по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

От събрания доказателствен материал се установява следната фактическа обстановка:

На 30.01.2019г. е сключен договор за продажба, с който на ответника е учредено вещно право на ползване спрямо поземлен имот, *. Във връзка с ползването на електрическа енергия за имота, на името на първоначалния собственик * била открита партида по клиентски №***** *. Страните по сделката неизпълнили задължението си по чл. 17, т. 3 от Общи условия на ищеца и не го е уведомили за промяната на собствеността, поради което последният издал на * фактури за периода от 15.12.2020г. до 30.07.2021г., с падежи от 25.01.2021г. до 24.08.2021г., свързани с ползваната електрическа енергия за обекта на обща стойност 926,68 лв. от 24.10.2020г. до 17.07.2021г. На 15.11.2018г. ответникът подал заявление до * за продажба на електрическа енергия като декларирал, че е ползвател на имота, във връзка с което са променени данните по партидата и той е вписан като неин титуляр. В заявлението потребителят декларирал, че е запознат с Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на *. Поради липса на доброволно изпълнение на задълженията, доставчикът подал заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу ответника за плащане на сумата по фактурите и на лихва за забава от 140,14 лв., считано от падежа на всяка от тях до 08.12.2022г., във връзка с което е образувано частно гражданско дело №186/2023г., по описа на Великотърновския районен съд. Съдът уважил искането като заповедта за изпълнение е връчена на ответника по реда на чл. 47 от ГПК. От заключението да допуснатата съдебно-техническа експертиза се установява, че електромерът отчитащ потреблението за процесния имот е метрологично годен и технически изправен като е вписан в публичния регистър на БИМ за одобрените средства за измерване. Вещото лице е констатирало, че с оглед техническите параметри на присъединителните съоръжения на имота, за разглеждания период през тях могат да преминат и да бъдат отчетени посочените във фактурите количества електроенергия. Установено е, че количествата електроенергия отразени в справката за потреблението за обекта съответстват на тези във фактурите, че те са резултат от редовни отчети на показанията на СТИ и че стойността им правилно е изчислена съгласно утвърдените от КЕВР цени за съответния период.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Според чл. 98а от Закона за енергетиката /ЗЕ/, между страните по делото е възникнало облигационно отношение свързано с доставка на електрическа енергия, съгласно което ответникът е следвало да заплаща доставените от ищеца количества електрическа енергия за процесния имот. Отношенията подробно са регламентирани в публично известни Общи условия, които са одобрени от ДКЕВР съгласно чл. 21, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, публикувани са по предвидения в закона ред и са влезли в сила. Ищецът има качеството на оператор на разпределителната мрежа и снабдител на електрическа енергия, а ответникът – на

потребител на енергийни услуги по смисъла на § 1, т. 41б от ДР на Закона за енергетиката с оглед обстоятелството, че за процесния период е бил титуляр на вещно право на ползване по отношение на имота. Предвид възникналото облигационно отношение свързано с продажба на електрическа енергия, съгласно чл. 187 от ЗЗД ищецът е следвало при условията на пълно и главно доказване да установи, че реално е доставил на ответника посочените в процесните фактури количества енергия. Последното се намира в пряка зависимост от правилното им измерване и отчитане от съответното СТИ по смисъла на Гл. 9 от Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия чрез електроразпределителните мрежи на *, което от своя страна е функция от техническата му годност да осигурява точност и достоверност на измерванията. В разглеждания случай СТИ е вписано в публичния регистър на БИМ за одобрените средства за измерване и за разглеждания период е било метрологично годно. За това свидетелстват обстоятелствата свързани с липсата на данни за техническа неизправност и че с оглед характеристиките на присъединителните съоръжения на имота на ответника отчетената електрическа енергия реално може да бъде потребена. Това води до извод, че ищецът е доказал реалната доставка на посочените в процесните фактурите количества енергия за имота на ответника, което е довело до възникване на задължение за последния, съгласно чл. 17 и 26 от Общите условия на *, да заплаща ежемесечно тяхната цена от общо 926,68 лв. в срока указан в документите, без да е необходимо предварително уведомяване за размера на плащанията. Поради липсата на изпълнение в срок на паричното задължение по счетоводните документи, за ищеца е възникнало право да претендира обезщетение от 140,14 лв. по чл. 38 от Общите условия на **, в размер на законната лихва, считано от 26.01.2021г. до 08.12.2022г. От забавата за изпълнение на главницата е възникнало и правото на кредитора да търси обезщетение в размер на законната лихва по чл. 86 от ЗЗД за периода от 12.01.2023г. до окончателното изплащане на задължението. Поради изложеното претенциите по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД относно разглежданите вземания, за които е издадена заповедта за изпълнение по частно гражданско дело №186/2023г., по описа на Великотърновския районен съд, са основателни и следва да бъдат уважени.

При този изход на делото, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски за държавна такса, юрисконсултско възнаграждение и за възнаграждения за вещо лице и особен представител в общ размер на 725 лв. както и разноските за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в общ размер на 75 лв., направени в производството по издаване на заповед за изпълнение по частно гражданско дело №186/2023г., по описа на Великотърновския районен съд.

Водим от горното, Великотърновският районен съд

РЕШИ:

Приема за установено по отношение на Ш. Ю. А. с ЕГН: ***** *, че дължи на *,

сумите от 926,68 лв. /деветстотин двадесет и шест лева и шестдесет и осем стотинки/ - главница, представляваща цена за потребена електрическа енергия за периода от 24.10.2020г. до 17.07.2021г., за което са издадени фактури за периода от 15.12.2020г. до 30.07.2021г. по партида с клиентски №***** за обект *, 140,14 лв. /сто и четиридесет лева и четиринадесет стотинки/ - лихва за забава за периода от 26.01.2021г. до 08.12.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 12.01.2023г. до окончателното изплащане на задълженията, за които е издадена заповед за изпълнение №47 от 16.01.2023г. по частно гражданско дело №186/2023г., по описа на Великотърновския районен съд.

Осъжда Ш. Ю. А. с ЕГН: ***** *, да заплати на *, сумата от 725 лв. /седемстотин двадесет и пет лева/, представляваща направени по делото разноси както и сумата от 75 лв. /седемдесет и пет лева/, представляваща направени разноси по частно гражданско дело №186/2023г., по описа на Великотърновския районен съд.

Решението подлежи на обжалване, пред Великотърновския окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, препис от същото да се приложи по частно гражданско дело №186/2023г., по описа на Великотърновския районен съд.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____